

[Borsen.]

baade i den ene og den anden Henseende var godt, og det kan vi naturligvis alle sammen glæde os over, idet vi selvfølgelig alle maa bestræbe os for, at vort Land til enhver Tid har den bedst mulige Situation og det bedst mulige Forhold til andre Magter. Og navnlig maa det jo naturligvis gælde Forholdet til vore Nabomagter baade i Syd, i Øst og i Nord. Jeg kan ikke i denne Forbindelse, da jeg omtaler denne Passus i Statsministerens Tale, undlade at fremsætte en Bemærkning i Anledning af en Episode nede Syd for Grænsen engang nu i Eftersommeren. Det er klart, at netop i Grænseegne kan der opstaa Kontroverser mellem de i national Henseende forskellige Folkeelementer, men da maa det jo være Myndighedernes Opgave at søge at bilægge disse eventuelle Kontroverser efter strengt retfærdige Principper. Jeg minder, som sagt, om et Tilfælde Syd for Grænsen for en Tid siden, hvor man over for et gammelt dansk Blad skrevet paa Tysk, „Der Schleswiger“, fra tysk Side udstedte et almindeligt Forbud — dette Blad maatte i alt Fald ikke udkomme mere paa Tysk, det maatte ikke længere skrives, som man sagde, i „Gæstelandets Sprog“. Dette maatte naturligvis vække pinlig Opmærksomhed her i Danmark, hvor vi jo har det absolutte Ønske at leve paa en venskabelig Fod med vor store sydlige Nabo.

Jeg vil gerne have Lov at sige her, at i alt Fald saa vidt jeg kunde se, indtog hele den samlede danske Offentlighed, hele den samlede danske Presse en meget værdig Holdning. Ved denne Lejlighed blev der, hvad der jo ogsaa var naturligt, draget Paralleller med det tyske Mindretals Behandling her i Danmark, og jeg tror, man i al Almindelighed ikke alene har Lov til at hævde, men at man i Virkeligheden ogsaa kan vise, at hele den Maade, hvorpaa vi fra dansk Side behandler en fremmed Nationalitet, kan tjene som et Forbillede overalt. Man maa jo beklage, at Forbudet mod det omtalte gamle Blad ikke helt blev hævet, men alligevel anerkende, at man fra tysk Side modificerede Forbudet, idet Bladet fik Lov til i Fremtiden at benytte det tyske Sprog, men kun, naar det fremtidig blev et Tidsskrift, medens det hidtil havde været et Dagblad. Jeg nævner,

som sagt, dette her, fordi jeg mener, det har sin Betydning, at det ogsaa kommer frem ved en Lejlighed som denne, saa at vi altsaa her kan faa Lejlighed til over for vor sydlige Nabomagt at forsikre, at vi naturligvis ikke har noget højere Ønske end i det hele at leve i et godt, nabøvenligt Forhold til den.

Med Hensyn til Forholdet til de nordiske Lande — og jeg tænker her ikke mindst paa vor Nabo mod Øst — tror jeg for mit Vedkommende, at det vilde have haft uhyre stor Betydning, om de Forsvarslove, som vi vedtog i sidste Rigsdags-samling, var blevet vedtaget over en bredere Front, idet Følgen af det vilde have været et kraftigere Værn. Derigennem vilde man ogsaa have givet Udtryk for en større Solidaritet hos det danske Folk over for vort Naboland mod Øst, der jo, som vi alle sammen ved, bringer saa uhyre Ofre til det nationale Forsvar.

Jeg kan ikke lade være med at sige i denne Forbindelse til Socialdemokratiets Ordfører, da han jo ogsaa havde en Udtalelse om dette Problem og kom tilbage til Forsvarslovenes Behandling og Vedtagelse i sidste Rigsdagssamling, umiddelbart efter at han havde talt om Samarbejdet mellem Regeringspartierne og Oppositionen her paa Rigsdagen: Ja, det er jo ubegribeligt, hvis man ellers mener noget med Udtalelserne om Samarbejde med Oppositionen, at man ikke benyttede Lejligheden netop paa dette Omraade — hvor det jo i Sandhed var beskedne Fordringer, der blev stillet, i alt Fald fra mit Partis Side — til at vise i den praktiske Politik, at det ikke var tomme Ord alene, men at man havde en Mening med disse Udtalelser.

Der er jo en af vore kendte Ingeniører — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa —, der har forsøgt for kort Tid siden i et stort anlagt Foredrag, om der var Mulighed for at rejse Forsvarsspørgsmaalet paa ny, Mulighed for at samle hele Rigsdagen om en saadan Tanke. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa de Udtalelser, han fremsatte, men de gik kort fortalt ud paa, at den Forsvarsordning, som blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling, havde alt for store Mangler. Den højtærede Statsminister blev som bekendt underkastet